

Nogle Oplysninger om tre islandske Adelsslægter.

Af **Guðbrandur Jónsson.**

Selv om Adelen nu til Dags nærmest maa betragtes som en unyttig Levning af en Institution, der forhen har haft sin store Betydning, kan man dog ikke, som forskellige Folk ønsker, fuldstændigt ignorere den. Det maaske bedst talende Bevis herfor er, at mange Videnskabsmænd, udenfor selve Standen, dyrker dens Historie med megen Energi. Her i Danmark er der nogle Gange gjort Forsøg paa at udarbejde Fortegnelser over de Slægter, der tilhøre den danske Adel, og dette er meget rimeligt, da Adelen i dette Land har spillet en meget betydelig Rolle i de foregaaende Aarhundreder. Paa Island stiller Sagerne sig helt anderledes; der har Adel, skønt den har existeret, aldrig som saadan spillet nogen Rolle. Derfor har islandske Historikere ikke heller givet den nogen Specialbehandling. Saa ubetydelig var Adelens Rolle paa Island, at det ganske sikkert er de færreste Islændere, der har nogen Anelse om, at den har existeret, og for mange, der nedstammer fra selve de adelige Slægter, turde Adelsskabet være en fuldstændig Overraskelse.

Islandsk Adel vil bedst kunne inddeles paa følgende Maade:

- a) Slægter, der i umindelige Tider ere blevne ansete for Adelslægter (Høvdingeslægter), Slægter, som ved Navnet »Ridder« og ved anden Titulatur af sin Samtid angives som Adel, og Slægter, hvis Brug af Hjelm og Skjold gør det antageligt, at de have været adelige.
- b) Slægter, som det ved kgl. Breve og Patenter er forundt at føre Skjold og Hjelm samt nyde adelig Frihed for sig og Efterkommere.

Forsaavidt angaar Slægterne under b, gør Islands og Danmarks lange Forbundstid det rimeligt, at de Adelspatenter, der ere udstedte til Islændere, hovedsagelig maa være udstedte af de danske Konger, og der kendes virkelig ingen Adelspatenter for Islændere udstedte af andre Suveræner. De islandske Slægter, der har erhvervet Adelsskab ved saadanne Breve, kan derfor med Rette kaldes danske Adelsslægter, og ere med Rette opførte i danske Adelsfortegnelser, saaledes i: »Lexicon over adelige Familier i Danmark, Norge og Hertugdømmerne. København 1732—1787«, og i: »Nyt dansk Adelslexicon ved Thiset og Wittrup. København 1904«. I førstnævnte Værk er de islandske Familier ikke nemme at hitte Rede i, da de for det meste er opførte baade

under deres rette islandske Navn og desforuden under Daniseringen af samme, uden at det fremgaar, at Forfatteren ved, at det er én og samme Familie, ja endog uden at Beskrivelserne af Vaabenet stemmer indbyrdes overens. Disse Fejl ere rettede i Thisets og Wittrups Værk. I dette Lexicon ere medtagne de tre Adelsslægter, der have erholdt Patenter. At en fjerde Slægt, der menes at have erholdt Patent, og som vil blive omtalt i det følgende, ikke er medtaget, beror vel paa, at der hersker nogen rimelig Tvivl om, hvorvidt Adelsfrihed i dette Tilfælde er erhvervet, da Patentet er af en noget ualmindelig og tvetydig Ordlyd. Derimod maatte man, efter at have læst Fortalen til Lexiconet og S. V i samme sét Værkets Rammer optrukne, gøre Regning paa, at forskellige islandske Slægter, der falder ind under Kategorien a, vare optagne. Men disse Slægter savner man, og de ere mange (Haukur Erlendssons Slægt, Ivar Hólms Slægt, Loptur Guttormssons Slægt o. fl.). Man savner dem saa meget mere, som de efter den danske Opfattelse af Islands Stilling i den danske Stat maa henregnes til dansk Adel og desforuden opfylder de Betingelser, der stilledes for Adelsskab før 1536.

De nedenfor givne Stamtavler omfatter kun Mandslinierne, og derved er man blevet fritaget for at give nogen Stamtavle for Ridder Torfi Arasons Slægt, der er en af de tre, som er medtagne i: »Nyt dansk Adelslexicon«, idet Mandslinien uddør med hans to eneste Børn og Døttre. Det tør dog alligevel anses for noget tvivlsomt, hvorvidt det er rigtigt saaledes at have forbigaaet Spindesiden, da der er mangt og meget, der taler for, at Adelsværdigheden er gaaet i Arv baade paa Mands- og paa Spindesiden, ja endog for at Værdigheden er gaaet i Arv til Slægtens uægte Afkom. Et slaaende Bevis herpaa er Syssemanden Jón Magnússons Ansøgning om, at Björn Þorleifssons Adel maatte blive stadfæstet for ham og hans Afkom; han ansøgte derom, tiltrods for, at han kun nedstammede fra Björns kvindelig og uægte Afkom. Det uægte Afkom burde derfor maaske ogsaa være taget med. Spørgsmaalet om Arvereglerne er selvfølgelig for omfattende til, at det kan gøres til Genstand for den nødvendige Behandling her, og forudsætter desforuden meget indgaaende Kendskab til Islands gamle Arve- og Familieret. Det maa blot bemærkes, at de Regler, der med Hensyn til Adelskabs Arv og Bevaring overholdtes i Danmark, var umulige at overholde paa Island. Dette maa baade de benaadende Herrer og den benaadende Konge have vidst, og derfor vilde Brevene, hvis Reglerne havde været ufravigelige, kun have været personlige Adelsbreve, idet det vilde have været uheldigt at stille Afkommet en Værdighed i Udsigt paa Betingelser, man forud vidste, at det ikke kunde opfylde.

Alt taler derfor for, at Meningen har været, at man saa vidt Patenternes Ordlyd tillod det, vilde behandle Arveligheden af Adelskab paa Island i Analogi med de der gældende Regler om anden Arv, da Loven (Jónsbók) jo ikke omtaler Adel paa Island; ligeledes med Hensyn til Adelskabs Fortabelse. Men hvad Resultatet end vilde blive af Undersøgelsen af disse Spørgsmaal, er den ægte Mandslinies Ret i hvert Fald upaatvivlelig.

Før jeg gaar over til Stamtavlerne, vil jeg forudskikke nogle Bemærkninger om de tre Slægter (Björn Þorleifssons, Eggert Eggertsons og Jón Magnussons) i Almindelighed, medens de nødvendige Bemærkninger om Slægternes enkelte Medlemmer findes i Stamtavlerne, ligeledes vil jeg give en lille Oversigt over de vigtigste Enkeltheder i Torfi Arasons og hans Døttres Liv.

Torfi Arason var Søn af en fuldstændig ukendt Mand, om hvem man intet ved, uden at han som Tilnavn bar Navnet »stóri«; hans Moder var af god Familie. Torfi's Fødselsaar er ukendt. Han rejste udenlands og traadte i Kong Kristian d. I's Tjeneste. 1448 blev han Hirdstjóri paa Island. D. 29. Nov. 1450 blev han optaget i Adelsstanden¹⁾. Han var forlenet med Vestmanna-øerne og flere andre Sysseler paa Island. Hirdstjóraembedet opgav han 1457 og rejste Aaret efter til Norge, hvor han døde 1459. Hans Testamente er opbevaret²⁾. Gift med Kristín Þorsteinsdóttir. Deres Døtre og eneste Børn:

1. Málfríður Torfadóttir, gift med Lovmanden Finnbogi Jónsson (død 1517).
2. Guðrún Torfadóttir, Abbed Einar Ísleifsson til Múnkaþverás Konkubine³⁾.

Om Björn Þorleifssons Slægt i Almindelighed er der meget lidt at bemærke, kun er det urigtigt, naar Thiset og Wittrup i »Nyt dansk Adelslexicon« regner Slægten for uddød, thi Mandslinien lever endnu for ikke at tale om Spindelinen. Ligeledes er det mindre rigtigt, naar der siges, at Björns Adelsbrev af 16. Maj

¹⁾ Brevet trykt Dipl. Isl. V Nr. 57.

²⁾ Dipl. Isl. VI Nr. 175.

³⁾ Ifølge: »Nyt dansk Adelslexicon« skal Þormóður Torfason, der var kgl. Historiograph, have præsenteret Torfi Arasons Patent i danske Cancelli 25. Oktober 1682, formodentlig for at faa Stadfæstelsesbrev paa det, da han nedstammede fra ham paa Spindesiden. Det ønskede har P. T. vel neppe opnaaet.

1457 blev stadfæstet for en yngre Björn Þorleifsson 15. Januar 1620, thi dette Brev er det omtalte Brev, som Jón Magnússon fik paa Björns Adel. Alene Aarstallet 1620 udelukker Muligheden af, at det kan være for en »yngre« Björn Þorleifsson, thi den eneste af Slægten med det Navn, der kunde være Tale om, døde 1539, altsaa næsten 100 Aar før Brevets Udstedelse. Endelig gælder det om Björn Þorleifssons Stamtavle saavel som om de to andre, at de ikke gør Krav paa at være udtømmende, hvilket den Slags Ting overhovedet sjældent er eller kan være, og Tavlerne er da i Virkeligheden ogsaa kun beregnede paa at vise, at Mandslinien i de betræffende Slægter lever. Meget er dog næppe udeladt, og hvad der er medtaget, er i alt væsentligt fuldstændig paalideligt, selv om maaske et og andet Aarstal kan være tvivlsomt.

Ved at gennemgaa Eggert Eggertsson Stamtavle vil man lægge Mærke til, hvor almindeligt det er, at Medlemmerne dør pludseligt eller ved Ulykkestilfælde, særlig Drukning. Tavlen omfatter 106 Personer, af disse er 12 døde en saadan Død, altsaa c. 11⁰/₀, hvilket maa siges at være ualmindelig meget. Endvidere findes i Stamtavlen en Mand, der blev Fader til 31 Børn, hvilket man maaske tør kalde enestaaende. Som man ser af Tavlen, forekommer det ret jævnlig, særlig i de første Generationer, at Medlemmerne forlader Island for stedse og bosætter sig udenlands, særlig i Hamborg. Forklaringen maa vel søges deri, at Slægten, der ikke er af islandsk Oprindelse, (Stamfaderen Eggert Eggertsson var Nordmand,) ikke har følt sig rigtig hjemme paa Island, delvis ogsaa i den nøje Handelsforbindelse, Slægten stod i med Hamborg. I Forbindelse hermed maa det paapeges, at der er nogen Sandsynlighed for, at den tyske Slægt Eggers paa en eller anden Maade nedstammer fra Eggert Eggertsson, thi man ved, at Jón Eggertsson Murtis Sønner Árni og Eggert var født i Hamborg og levede hele deres Liv der, og gennem dem er det muligt, at Slægten Eggers nedstammer fra Eggert Eggertsson. Sandsynligheden heraf beror paa mere end en Navnelighed (Eggers—Eggertsson), idet den saakaldte Schweriner-Linie af Slægten paa Vaabenhjelman har en hvid Enhjørning¹⁾, der ogsaa var Eggert Eggertssons Skjold- og Vaabenmærke. Denne Form af Vaabenet for Schweriner-Linien er ganske vist fremkommet ved en Ændring af Vaabenet foretaget 1780²⁾. Det er dog noget usandsynligt, at Vaabenet selv i sin

¹⁾ Se H. K. Eggers: Die Geschichte des Geschlechtes Eggers II, Harburg a. d. Elbe 1887 Side 22.

²⁾ Se før citeret Sted.

forandrede Form ikke har en eller anden historisk Baggrund, og saalænge ingen bedre Forklaring er fundet, er det rimeligst at antage, at Enhjørningen er taget fra Eggert Eggertssons Vaaben, fra hvem Familien Eggers paa en eller anden Maade maa nedstamme. Naar derfor Slægtens Historieskriver H. K. Eggers i første Bind af Slægtens Historie¹⁾ Side 178 erklærer Eggert Eggertsson som for Slægten uvedkommende, er denne Paastand nogen Tvivl underkastet, særlig da hans Stamtavle for Slægten Eggers, for de ældste Leds Vedkommende, ser ret usandsynlig, for ikke at sige fabelagtig ud, og da den Oplysning, han giver om Eggert Eggertsson, at han 1488 er blevet optaget i den »jydske Adel«(!), og at han er den første og forøvrigt ogsaa den eneste Bærer af Navnet Norbagge, da han er død uden Afkom, er urigtig, som det vil fremgaa af Stamtavlerne.

Jón Magnussons Adel er som omtalt af en noget usikker Karakter, og da dette har sin Grund i hans Adelsbrevs usædvanlige Ordlyd, har jeg anset det for rettest at aftrykke det her. Det findes i Rigsarkivet i: »Norske Registre« IV 1617—1630 S. 96 b—97 og lyder saaledes:

Confirmation paa it Adelig friihedts bref af Iislandt.
Christianus Qvartus.

Giøre vitterlig, at vij hafve seet och leest et hoilofflig ihukommelse konning Christian den fórstis adelig frihedts bref, en vedt navn Biórñ Tollesen gifvet, liu[dendes] ordt fra ordt, som efterfølger.

Vii²⁾ Christian, medt Gudts Naade Danmarkis, Norgis, Vendis och Gotta(!) koning, Grefve ij Olldenborg och Delmenhorst, giór alle mand vitterligt, at faar troshaf och villige tieniste, som denne brefvisere Biórñ Tollesen hafver [giort] och hand och hans Echtebørn och afkomme Os och vore rette arfvinger och efterkommere konge[r] i Norge her efter troligen giøre och bevise shulle, saa lenge de lefve, daa hafve vii undt och gifvet och unde och gifve medt dette vort aabne bref fornefnte Biórñ Tollesen och hans rette børn och afkomme Friihedt och frelse som andre Riddere och svenne hafve i vort Rige Norge, medt schioldt och Hielm til Evig tid, som er en hvidt Biórñ i it blaat fieldt ij schiolden, och en hvidt Biórñ paa Hielmen, eftersom her for neden malet staar, vor och Chronens Rettighedt uforkrencket i alle maade. Thi forbijude vii alle, ij huor de helst ere, och besynderlig vores Lensmend och

¹⁾ H. K. Eggers: Die Geschichte des Geschlechtes Eggers I—III Ploen, Harburg a. d. Elbe, Lübeck 1879—1907.

²⁾ Dette Brev er i en gammel islandsk Oversættelse trykt i Dipl. Isl. V Nr. 147.

Ombodtsmendt fornefnte Biörn Tollesen och hans rette Echtebórn och afkomme herudi at hindre eller hindre laade, móde eller uforette ij nogen maade, under vor kongelig Hefn och vrede. Datum in castro nostro Hafniensis(!): Feria secunda proxima post Dominica(!), qua cantatur Cantate, nostro sub secreto. Anno Domini Millesimo Qvadringentesimo Qvinquagesimo septimo.

Hvilket fornevnte adelig frihedts bref vii af vor synderlig gunst och naade hafve fuldbyurdt, stadtfest och confirmeret och nu med dette vort aabne bref fuldbyurde, confirmere och stadfeste udi alle sine ordt, puncter och artichler. Forbyudendis alle och hver naagen forhindring eller forfang her emodt at giore udi naagen maade, eller och os elsche[lig] Joen Mog[en]sen noget emodt Is-lensk loug at molestere eller forurette under vor hylleste och naade. Gifvet paa vort Slot Nyborg 15. Januarij 1620.

Man maa gaa ud fra, at den Ansøgning Jón Magnússon har indgivet til Kongen om Stadfæstelse af Björn Þorleifssons Adel, var for ham selv, da det ikke er let at indse, hvilken Interesse han kan have haft i at udvirke en Stadfæstelse for andre; af hans Opfattelse af Brevet fremgaar dette forøvrigt ogsaa. Jón, der var en Sønnesøns Dattersøn af Eggert Eggertsson og en uægte Datters Søns Dattersøns Dattersøn af Björn Þorleifsson, opfattede det som en virkelig Stadfæstelse for sig og formodentlig ogsaa for sit Afkom paa Björn Þorleifssons Adel. At han, som paa denne Maade stammer fra Björn Þorleifsson, har ment at have Krav paa Adelskab, er ret betegnende for, hvorledes man paa Island opfattede Arveligheden af Adelsskabet, men det forekommer dog noget underligt, at han ikke for sit Vedkommende hellere ansøgte om Stadfæstelse af Eggert Eggertssons Adel, fra hvem han dog baade nedstammede gennem færre Led og paa en mere regelret Maade. Hvad derimod Udstederen angaar, saa synes det paa den ene Side, som om han med Brevet har villet faa Jón Magnússon til at tro, at hans Andragende var taget til Følge, uden at dette dog i Virkeligheden var sket eller skulde ske, og at Brevet i den Hensigt var holdt i saa forsigtige Vendinger, medens en saadan Fremgangsmaade paa den anden Side ikke synes rigtig forenelig med den kongelige Værdighed. Og Brevet maa opfattes enten som et virkeligt Adelsbrev for Jón eller som et Brev, hvorved der bides ham ind, at Brevet er et Adelsbrev, uden at det derfor er det; nogen tredje Mening synes det umuligt at faa ind i det. Baade Jón selv og senere hans Biograf¹⁾ opfatter Brevet som Adelsbrev, og Thiset og Wittrup opfatter det²⁾ paa samme Maade, dog ikke for ham,

¹⁾ Bogi Benediktsson i Sýslumannaæfir.

²⁾ I »Nyt dansk Adelslexicon« S. 35.

men for »en yngre« Björn Þorleifsson, hvilket dog som før paavist ikke kan passe, og da Jón Magnússon er den eneste Person foruden den gamle Björn Þorleifsson (d. 1467), der omtales i Brevet, kan det næppe tænkes at gælde nogen anden. Da det som sagt ikke er foreneligt med den kongelig Værdighed, at Brevet kun er Fixfaxeri, er der kun tilbage at antage, at Jón Magnússon virkelig den 15. Januar 1620 er bleven optagen i den danske Adelsstand.

Tilbage staar nu kun at give en Oversigt over de Værker, der er benyttede til Udarbeidelsen af det foreliggende, nemlig følgende:

Diplomatarium Islandicum (Dipl. Isl.) I—X². Kbh. & Rvík. 1857—1911.

Jón Þorkelsson: Obituaria islandica I—II. Kbh. 1893—96.

Sveinn Nielsson: Prestatal og prófasta á Íslandi. Kbh. 1869.

Bogi Benediktsson: Sýslumannaæfir I—IV. Rvík. 1881—1913.

Hannes Þorsteinsson: Guðfræðingatal. Rvík. 1907—1910.

Biskupasögur I—II. Kbh. 1858—1862.

Safn til sögu Íslands I—II. Kbh. 1856—1886.

Endelig finder jeg mig forpligtet til at udtale min ærbødigste Tak til min Fader, Landsarkivar i Reykjavík Dr. phil. Jón Þorkelsson, der har ydet mig mange forskellige vigtige Oplysninger, som det var mig umuligt at skaffe her i København, og til Arkivar i Rigsarkivets 2. Afdeling, L. Laursen, der ogsaa har ydet mig forskellig Hjælp ved Arbejdet.

I.

I. Björn Þorleifsson, født c. 1408 af gammel Høvdingeæt; om hans Ungdomsaar vides intet, uden at han blev opdraget paa Gaarden Vatnsfjörður, hvor han ogsaa var født. C. 1428 blev han gift med Ólöf Loptsdóttir, Datter af Ridder Loptur Guttormsson, kaldet den rige. Hans Hustru er vel nok ligesaa om ikke mere kendt end han selv. Ved Giftermaalet overlod Loptur Svigersønnen et af Landets største Godser Skarð paa Skarðsströnd. Under en Stolvacance besatte Björn i Aaret 1450 Bispegaarden Skálholt og opgav den ikke, før Erkebiskop Henrik Kalteisen befalede Biskop Gottskalk til Hólar at jage ham bort, hvilket skete i Aaret 1453. 1457 rejste Björn udenlands med sin Hustru og maatte undervejs søge Læ ved Shetlandsøerne paa Grund af Storm; der blev deres Skibe plyndrede af skotske Sørøvere og de selv tagne til Fange og i Fangenskab bragte til Skotland. Af dette Fangenskab løskøbte

Kong Kristian I. dem¹⁾), hvorpaa de fortsatte Rejsen til København. Under Opholdet i København blev Björn slaaet til Ridder og optaget i Adelsstanden den 16. Mai 1457 (Patentet se her foran S. 32). Samme Aar blev han Hirdstjøre paa Island, hvilken Stilling han beklædte til sin Død. I den Tid foretog engelske Sørøvere ofte Strandhug paa Island og gjorde Indbyggerne Skade paa forskellig Maade. Mod dette Uvæsen skred Björn kraftigt ind, konfiskerede flere Gange de røvede Koster og holdt i den Hensigt til Stadighed mange væbnede Folk. Paa en saadan Expedition i Aaret 1467 kom det til en Træfning mellem ham og de engelske ved Rif, hvor han selv og flere af hans Folk faldt, hans Søn Þorleifur toges til Fange, og maatte udløses for en stor Sum. Røverne parterede Björns Lig og afleverede det i den Tilstand. Dette Drab førte til forskellige Forviklinger mellem den engelske og danske Regering. Björn var en af de rigeste Mænd, der nogen Sinde har levet paa Island. I Jordegods efterlod han sig 100 Hundreder²⁾), desforuden 1200 Kvilder og 80 Hundreder i andre Ejendele, og i det Hele er hans Formue bleven beregnet til 889,727 Kr. i Nutidspenge.³⁾ Hans Hustru Ólöf, der var født c. 1400, er som før omtalt blevet bekendt baade for sin Rigdom, sin Haardførhed og sin Deltagelse i offentlige Sager, men vel ikke mindst for sit mindre sædelige Liv, særlig for sit Giftermaal, idet hun da var bleven Moder til to Børn. Ligeledes er hun bleven meget bekendt paa Grund af det Skriftemaal, hun aflagde, da hun laa paa sit Dødsleje; Skriftemaalet blev trods Kirkelovens Forskrifter nedskrevet af Præsten, formodentlig for senere at presse Penge af de Efterladte med det. Skriftemaalet er opbevaret⁴⁾ og er af en særlig utiltalende intim Art. Ólöf døde 1479⁵⁾). Björn og Ólöfs Børn:

II, 1. Þorleifur Björnsson, født mellem 1430 og 1440.

1467 blev han taget til Fange i en Træfning med engelske Røvere, men hurtigt løskøbt. I Aarene 1467—1470 forestod han den Jagt, der i Isafjörður blev gjort paa de engelske Røvere; i samme Tidsrum var han tillige Hirdstjøre paa Island. Han holdt forskellige Sysseler og beklædte nogle Gange Hirdstjøreembedet, indtil han i Aaret 1480 indtraadte som Broder i Klostret Munklif i Bergen. Denne hans Klosterindtræden synes dog at have været af en ret ualmindelig Karakter, thi han beklæder sine Embeder lige saavel efter som før Indtrædelsen, og tager om muligt endnu

¹⁾ Se Dipl. Isl. V. nr. 136.

²⁾ Gammel islandsk Værdibetegnelse (c. 150 Kr.), endnu bibeholdt i Kapitelstaksterne.

³⁾ Sunnanfari I, S. 42. Kbh. 1891.

⁴⁾ Trykt i Dipl. Isl. VI Nr. 233.

⁵⁾ Ikke 1484, som af nogle antaget, se: Dipl. Isl. VI, S. 238.

mere Del i al Slags verdslige Sager. I en længere Tid havde Þorleifur og hans Broder ligget i Strid med nogle af deres Frænder om noget Arvegods og havde beslaglagt det omstridte Gods. Deres Modparter, der ved dette følte sig forurettede, erobrede Godset tilbage ved et Overfald, hvilket gav Stødet til en Fejde, der blev ført med megen Heftighed, enkelte Træfninger og betydeligt Mandefald paa begge Sider. Striden var netop endt til Þorleifurs Fordel, da han døde 1486. Han var gift med Ingveldur Helgadóttir, der var af gammel og god Familie. Deres Børn:

III, 1. Björn Þorleifsson, Sysselmand i Dalasyssel og Barðarstrandarsyssel. Det vides ikke med Bestemthed, naar han blev født, men meget gammel var han ikke, da Faderen døde (1486). I Anledning af nogle Arvestridigheder deltog han i Drabet paa sin Fasters Mand, den bekendte Bonde Páll Jónsson paa Skarð, i Aaret 1498, og gennem dette Drab indvikledes han i nye Arvestridigheder, som først bragtes til Ende ved Kong Hans' Dom af 1499, hvor Björns Krav erklæredes for gyldige. Denne Kongens Dom lykkedes det dog ikke uden videre at skaffe den nødvendige Agtelse, idet Björns Fætter, Björn Þorleifsson d. æ. Dattersön, Hannes Eggertsons senere Svigerfader (se II) Björn Guðnason (se nedenfor) gjorde Indvendinger mod denne og modsatte sig dens Udførelse med Vaabenmagt. Björn Þorleifsson søgte nu Hjælp hos Biskoppen i Skálholt, Stephán Jónsson, der tog ham under sin Beskyttelse og lod 12 Gejstlige ved Dom stadfæste Kongens Dom, der ogsaa noget før var bleven stadfæstet af Lovmanden Finn-bogi Jónsson. Da denne gejstlige Dom heller ikke blev respekteret af Björn Guðnason, var dermed Stødet givet til den saa bekendte lange og stærke Strid mellem Biskop Stephán og Björn Guðnason, hvis Enkeltheder her ikke kan berettes trods deres store Betydning. Dette skete i Aaret 1503, og Striden med Björn Guðnason fortsattes uafbrudt med større eller mindre Voldsomhed til 1518. Da døde Björn Guðnason, men Striden fortsattes af hans Arvinger, Sønnen Torfi og Svigersønnen Hannes Eggertsson, og efter Biskop Stepháns Død fortsattes den for Kirkens Vedkommende af Biskop Ögmundur, hans Efterfølger paa Bispestolen. C. 1530 blussede Striden endnu engang rigtig kraftigt op, men da de omstridte Ejendomme delvis var blevet brugt til at føre Striden for og særlig, da Biskoppernes Hjælp langt fra havde været ydet uden Vederlag, idet de tværtimod havde taget dygtigt for sig af de bedste Godser, var Stridens Æble til sidst blevet saa ube-

tydeligt, at det ikke ansaas for Umagen værd at fortsætte Kævlet om det. Ved Hannes Eggertssons Død 1532 bortfaldt det derfor af sig selv, og Björn Þorleifsson beholdt Resterne af det omstridte. Denne Fejde er en af de bitreste, som Islands Historie kan opvise. Björn Þorleifsson døde omtrent 1539, med Sikkerhed vides det dog ikke. Gift 1501 med Íngibjörg Pálsdóttir. Deres Børn:

IV, 1. Þorleifur Björnsson, Præst til Reykhólar 1546—1577. Efter Reformationens Indførelse gik han over til Protestantismen og fortsatte sin præstelige Virksomhed. 1554 gift med Ragnheiður Jónsdóttir. Deres Børn:

V, 1. Páll Þorleifsson.

V, 2. Guðrún Þorleifsdóttir.

V, 3. Ingibjörg Þorleifsdóttir, gift med Magnús Sveinsson i Berufirði vestra.

V, 4. Greipur Þorleifsson¹⁾, Præst til Snæfjöll i c. 20 Aar. Død efter 1538. Gift med Datteren af sin For-gænger i Embedet, Halldór. Deres Børn:

VI, 1. Jón Greipson, Bonde paa Haugur, Billedskærer. Gift med Kristín Dagsdóttir.

VII, 1. Dagur Jónsson, meget fattig og uheldig. Levede som Landstryger paa Vestlandet. Hans Søn:

VIII, 1. Guðmundur Dagsson.

VII, 2. Markús Jónsson, Bonde i Skoreyjar.

VII, 3. Margrét Jónsdóttir, gift med Sigmundur Arnbjörnsson.

VII, 4. Greipur Jónsson, Bonde paa Gillastaðir. Gift med Þorgerður Andrésdóttir. Deres Barn:

VIII, 1. Þorgerður Greipsdóttir, gift med Snjólfur Oddsson, Bonde paa Kriðhóll(?).

VII, 5. Kristín Jónsdóttir, gift med Einar Pétursson.

VII, 6. Gríma Jónsdóttir, gift med en Mand ved Navn Guðmundur.

VI, 2. Þorgerður Greipsdóttir, gift med Andrés Björnsson.

¹⁾ Nogle opregner to Børn til af Præsten Þorleifur, ved Navn Jón og Olöf, men da han begyndte som katolsk Præst og som saadan levede ugift før Reformationen, skønt med Konkubine, er der med Hensyn til disse saa megen Usikkerhed, at de ikke tør regnes med, medens de 4 ovenfor nævnte bestemt er Børn af ham og den Kvinde, han ægtede efter Reformationen.

- VI, 3. Jón Greipsson den yngre. Gift med Sigríður Eyólfsdóttir. Deres Søn:
- VII, 1. Oddur Jónsson, Bonde paa Tunga, gift med Guðrún Eyjólfsdóttir. Deres Børn:
- VIII, 1. Jón Oddsson.
- VIII, 2. Sigríður Oddsdóttir, gift med Bonden Sveinn Jónsson i Tunga.
- VIII, 3. Valgerður Oddsdóttir.
- VIII, 4. Eyjólfur Oddsson.
- IV, 2. Jón Björnsson, Bonde i Flatey, død efter 1600. Gift med Kristín Finnsdóttir. Deres Børn:
- V, 1. Finnur Jónsson, Bonde i Flatey. Hans Sønner:
- VI, 1 Torfi Finnsen, Præst i Hvammur 1621—1638. Hans Søn:
- VII, 1. Jón Torfason, Bonde i Flatey, død 1661. Gift med Guðríður Magnúsdóttir af Jón Magnússons Slægt (se III). Deres Børn:
- VIII, 1. Torfi Jónsson, Sysselmand i Barðastrandasýssel Død c. 1700. Gift 1. Gang 1688 med Ragnheiður Jónsdóttir, 2. Gang med Ingibjörg Brandsdóttir. Hans Børn:
- IX, 1. Jón Torfason. Døde bosat i Danmark 1711. Gift med en dansk Kvinde ved Navn Bente. Havde Børn, men deres Navn og Afkom har det ikke været muligt at efterspore.
- IX, 2. Guðríður Torfadóttir, gift med Præsten Gunnar Pálsson til Stafholt. Hun døde 1707.
- IX, 3. Arnfríður Torfadóttir, gift med Bonden Jakob Hallgrímsson.
- IX, 4. Brandur Torfason, Bonde i Fjörður og Flatey. Gift med Guðrún Einarsdóttir. Deres Børn:
- X, 1. Halldóra Brandsdóttir, gift med Bonden Þorsteinn Einarsson á Sviðnum.
- X, 2. Kristín Brandsdóttir, gift med Bonden Guðmundur Jónsson i Múla.
- X, 3. Ingibjörg Brandsdóttir, ugift.
- VIII, 2. Páll Jónsson, døde ugift 1681.

VIII, 3. Eggert Jónsson, gift med Þuríður Sæmundsdóttir. Barnløs.

VIII, 4. Ingibjörg Jónsdóttir.

VIII, 5. Ástríður Jónsdóttir, gift med Præsten Snorri Jónsson til Eyri.

VIII, 6. Arnfríður Jónsdóttir, ugift.

VIII, 7. Rannveig Jónsdóttir, gift med Bonden Einar Gunnlaugsson paa Heggstaðir.

VI, 2. Jón Finnsson. Hans Sønner:

VII, 1. Tómas Jónsson.

VII, 2. Loptur Jónsson.

V, 2. Björn Jónsson.

V, 3. Árni Jónsson, Præst i Flatey, født 1560, død 1655. Hans Søn:

VI, 1. Sveinbjörn Arnason, Bonde paa Látur. Hans Søn:

VII, 1. Gísli Sveinbjarnarson, Bonde paa Látur. Hans Søn:

VIII, 1. Sveinbjörn Gíslason, Bonde paa Látur. Hans Søn:

IX, 1. Einar Sveinbjarnarson, Bonde i Svegneyjar, født 1725, død 7. Aug. 1814. Hans Søn:

X, 1. Eyólfur Einarsson, Bonde i Svegneyjar, Dannebrogsmænd. Født 1784, død 26. Okt. 1865. Gift med Guðrún Johannesdóttir. Hans Børn:

XI, 1. Jón Eyólfsson, Bonde paa Akkrar, født 1820, død 1879. Hans Søn:

XII, 1. Helgi Jónsson, Bogholder i Islands Landsbank, død 1903. Gift med en Dame af Familien Briem. Har nulevende mandligt Afkom.

XI, 2. Hafliði Eyólfsson, Bonde i Svegneyjar, Dannebrogsmænd. Født 28. Aug. 1821, død 1894. Gift med

Ólína Friðriksdóttir. Har nulevende mandligt Afkom, f. Eks.

XII, 1. Pétur Haflíðason. Død 1911. Gift med Svensina Sveinsdóttir. Deres Søn:

XIII, 1. Pétur Kúld Pétursson. Gift med Hallfriður Aradóttir. Deres Søn:

XIV, 1. Ingólfur Petursson. Født 1903.

IV, 3. Margrét Björnsdóttir, gift med Bonden Jón Einarsson paa Melgraseyri.

IV, 4. Ólöf Björnsdóttir, gift med Bonden Bjarni Guðmundsson paa Dunkur, Broder til Bonden Dað i Guðmundsson í Snóksdalur.

IV, 5. Andres Björnsson, gift 1537 med Guðlaug Jónsdóttir.

III, 2. Helga Þorleifsdóttir, gift med Eyolfur mækolur d. y. Gíslason.

III, 3. Jarþrúður Þorleifsdóttir, gift med Bonden Guðmundur Andrússon.

III, 4. Guðný Þorleifsdóttir, gift med Lovmanden Grímur Jónsson.

III, 5. Kristín Þorleifsdóttir, gift med Eiríkur Halldórsson, Søn af Abbed Halldór i Helgafellskloster.

III, 6. Þorsteinn Þorleifsson. Hans Sønner:

IV, 1. Jón Þorsteinsson.

IV, 2. Eyvindur Þorsteinsson.

II, 2. Solveig Björnsdóttir, gift med Bonden Páll Jónsson paa Skarði, der blev dræbt 1498 (se herom under Björn Þorleifsson d. y.) og med hans Drab fik Arvestridighederne indenfor Björn Þorleifssons Slægt først ret Vind i Sejlene.

II, 3. Einar Björnsson deltog ivrig i Arvestriden og døde efter nogle Æventyr i Udlandet 1499 eller 1500.

II, 4. Árni Björnsson faldt i Kong Kristian d. I.s Følge i Slaget paa Brunkebjærget ved Stockholm 1471. Ugift og uden Afkom.

II, 5. Þóra Björnsdóttir, Björn Þorleifssons Datter uden for hans Ægteskab, gift med Sysselmanden Guðni Jónsson, død 1507. Deres Søn:

III, 1. Björn Guðnason, Sysselmand, død 1518. Hans Datter:

IV, 1. Guðrún Björnsdóttir, gift med Hannes Eggertsson, (se II). Deres Søn:

V, 1. Eggert Hannesson Nordbagge. Død 1585. Hans Datter:

VI, 1. Ragnheiður Eggertsdóttir, gift med Sysselmanden Magnús Jónsson, død 1591. Deres Søn:

VII, 1. Jón Magnússon, Sysselmand, død 1641, der 1620 fik et Slags Stadfæstelsesbrev paa Björn Þorleifssons Adelsbrev af 1457 (se videre III).

II.

I. Eggert Eggertsson, Lensmand og Lovmand i Viglen i Norge. Blev som Anerkendelse for udvist Tapperhed mod Svenskerne slaaet til Ridder og fik Adelsfrihed for sig og sine Efterkommere ved Patent, udstedt i Nyborg d. 9. August 1488¹). Hans Søn:

II, 1. Hannes Eggertsson, Hirdstjóri paa Island 1515—1524; i Aarene 1518—1522 delte han Magten med en Mand ved Navn Tyle, som han i sidstnævnte Aar lod dræbe for forskellige Røverier. Han var gift med Guðrún Björnsdóttir af Ridder Björn Þorleifssons Slægt (se Tavle I). Af nogle berettes, at han pludselig skal være død paa Privetet paa Hirdstjóraegaarden Bessa- staðir i Aaret 1530, andre derimod mener, at han i dette Aar tillige med sin Hustru og nogle af sine Børn er rejst til Hamborg, hvor han saa skal være død i Aaret 1532, hvilken sidste Beretning sandsynligvis er den rigtige. Efter Mandens Død vendte Gudrun hjem og døde 1563, 74 Aar gammel.

III, 1. Eggert Hannesson, Lovmand paa Island. Den første og eneste Bærer af Navnet Norbagge. Født c. 1518. Gift, 1. Gang 1551 med Sigríður Þorleifsdóttir. Med hende havde han nogle Børn, der alle døde spæde. Selv døde hun 1554; 2. Gang 1564 med Sesselja Jónsdóttir, til hvem han forøvrigt før deres Giftermaal havde staaet i Forhold, hvorfor de Aaret 1556 stod offentlige Skrifte; hun døde kort efter Giftermaalet; 3. Gang gift med Steinunn Jónsdóttir, der før havde været Præsten Björn Jónssons²) Frille; de havde ingen Børn

¹) Dipl. Isl. VI, Nr. 563.

²) Denne Björn Jónsson var en Søn af den sidste katholske Biskop i Island Jón Arason, og blev tillige med ham henrettet paa ulovlig Vis den 7. November 1550.

og lod sig skille. Eggert var Sysselmand i flere forskellige Sysseleer og blev 1553 Lovmand for Sonden og Vesten, 1556 for Norden og Østen. Der er ogsaa Sandsynlighed for, at han har været Hovedsmand og Kongens Foged paa Island i nogen Tid (c. 1552). Da han var en meget stridbar Herre, laa han til Stadighed i Processer, hvilket var medvirkende til, at han 1569 maatte opgive Lovmandsembedet, som han dog beklædte en kort Tid endnu samtidig med, at han blev Provst i Vestfjordene. I Anledning af nogle Stridigheder om Eggerts Herresæde Bær slog hans Søn Jón en Mand ihjel, hvorfor han blev erklæret fredløs, men da det mentes, at Eggert var den egentlige Ophavsmand til Drabet, indstævntes han i den Anledning 1571 til at give Møde for Kongen, men indfandt sig dog ikke før efter fornyet Stævning 1578, hvor han mod Forventning klarede sig saa godt, at han 1579 vendte tilbage som Sysselmand i Barðastrandasyssel og med Tilladelse til at besejle to Havne paa Island som Købmand, men samme Aar blev han taget til Fange af nogle Røvere fra Stade. Herover beklagede han sig for Kongen, der lod Røverne paagribe og hænge. Eggert havde udpræget Købmands- og Finanstalent, og da han 1580 forlod Island, besad han større Rigdomme end nogen Islænder før ham og staar endnu uovertruffen i den Henseende. Det siges ogsaa, at hans Formue i Hamborg var dobbelt saa stor som den paa Island. Efter sin Bortrejse bosatte han sig i Hamborg hos sin fredløse Søn Jón. Der døde han pludselig 1585. Der haves forskellige mere eller mindre sandsynlige Beretninger om hans Død, en melder f. Eks., at han skal være død af Trolddom.

Alle Eggerts Børn, der kom til Skels Aar og Alder, ere af andet Ægteskab:

IV, 1. Björn Eggertsson døde udenfor Island for sin egen Haand ved et Vaadeskud 1571. Han beklædte Lovmandsembede. Hans Søn:

V, 1. Ólafur Björnsson, gift med Ingveldur Þorlákssdóttir. Hans Børn:

VI, 1. Ólafur Ólafsson. Hans Børn:

VII, 1. Ólöf Ólafsdóttir.

VII, 2. Þórólfur Ólafsson.

VI, 2. Gunnhildur Ólafsdóttir, gift med Jón Gottskalksson.

VI, 3. Jarþrúður Ólafsdóttir, gift med Þorvaldur Björnsson, der var bekendt som Sanger.

IV, 2. Þorleifur Eggertsson, døde som ung. Paa en Udenlandsrejse tog han med et Skib, der aldrig siden kom for Dagen.

IV, 3. Jón Eggertsson, kaldet »Murti«, paa Grund af det

Drab, han som ovenfor nævnt begik i Aaret 1570, hvorfor han erklæredes fredløs. Han forlod derfor Landet og bosatte sig i Hamborg. Han havde som sin Fader Handelstalent og maa antages at have handlet med Islandsfisk, hvis ellers Sagnet, der siger, at han døde pludselig, mens han stod og talte Fisk, har Ret. Der siges, at Jón giftede sig i Hamborg og fik to Sønner. Før han forlod Island, havde han en Søn:

V, 1. Björn Jónsson. Hans Søn:

VI, 1. Jón Björnsson, gift med Þórunn Ólafsdóttir af Eggert Eggertssons Slægt. Deres Datter:

VII, 1. Ástríður Jónsdóttir.

V, 2. Árni Jónsson, født i Hamborg, i hvilken By han henlevede sit Liv.

V, 3. Eggert Jónsson, født i Hamborg, i hvilken By han henlevede sit Liv.

IV, 4. Ragnheiður Eggertsdóttir, født 1548, død 1642, gift med Sysselmanden Magnus Jónsson, en af sin Tids bekendteste Mænd i Island.

V, 1. Jón Magnússon. (Se om ham i III).

III, 2. Björn Hannesson, Sysselmand, gift med Þórunn Daðadóttir, Datter af Sysselmanden Daði Guðmundsson, der er bekendt, blandt andet fordi det lykkedes ham at tage Landets sidste katholske Biskop, Jón Arason, til Fange. Björn og hans Kone druknede sammen paa en Sørejse Aaret 1554¹⁾.

IV, 1. Hannes Björnsson, født 1547, blev efter sine Forældres Død opdraget hos sin Farbroder Eggert. Han blev i Aaret 1567 gift med Guðrún Ólafsdóttir, en Datter af Farbroderens 3dje Hustru, Steinunn Jónsdóttir, og hendes 2. Mand, Ólafur, Bonde paa Geitaskarð. Denne Guðrún var fra Fødselen af aandssvag og døde i denne mentale Tilstand 1648, 95 Aar gammel (nogle mener 96 Aar). Hannes levede som Bonde paa sin Morfaders Gaard Snóksdalur. Han druknede 1617 i Kumbaravogur. Hans Børn:

V, 1. Eggert Hannesson, gift 1609 med Halldóra Hákonardóttir. Deres Børn:

¹⁾ Andre mener 1557, hvilket næppe er rigtigt.

- VI, 1. Jón Eggertsson d. Æ., døde ugift.
- VI, 2. Jón Eggertsson d. Y., Bonde paa Hofstaðir, gift med Margrét Steindórsdóttir (født 1614, død 1644). Jón blev spedalsk og døde 1648. Deres Børn:
- VII, 1. Guðmundur Jónsson med Tilnavn meinlaus. Faldt gennem Isen paa Álptafjörður og druknede.
- VII, 2. Hákon Jónsson, Medlem af Lovretten.
- VII, 3. Steinunn Jónsdóttir.
- VII, 4. Þórunn Jónsdóttir.
- VI, 3. Hannes Eggertsson, Medlem af Lovretten, Bonde i Snóksdal, gift med Jórunn Jónsdóttir, Datter af Syssemand Jón Magnusson. (Se nærmere i III). Hun er født 1603 og død 1666. Hannes døde 1655. Deres Børn:
- VII, 1. Þórður Hannesson, Bonde i Snóksdal. 1664 gift med Karitas Jónsdóttir.
- VIII, 1. Hannes Þórðarson, Bonde i Arnarbæli, gift 1. Gang med Þorbjörg Pálsdóttir, 2. Gang med Guðlaug Bjarnadóttir. Datter af 2. Ægteskab:
- IX, 1. Þorbjörg Hannesdatter, Moder til den bekendte islandske Genealog Ólafur Guðmundsson Snógðalín.
- VIII, 2. Halldóra Þórðardóttir, gift med Præsten Vigfús Eiríksson til Middalaping 1695—1707.
- VIII, 3. Guðrún Þórðardóttir, gift to Gange. 1. Gang med Hallgrímur Sigurðsson, 2. Gang med Jón Arnórsson.
- VII, 2. Jón Hannesson, Præst i Snóksdal 1673—1686. Gift 1671 med Guðbjörg Jónsdóttir. Død 1686. Deres Børn:
- VIII, 1. Magnús Jónsson, Bonde i Snóksdal. Død 1752. Gift med Ingibjörg Ólafsdóttir Mehe. Deres Børn:
- IX, 1. Jón Magnússon d. æ., Bonde i Snóksdal. Gift med Sesselja Björnsdóttir. Deres Datter:
- X, 1. Sesselja Jónsdóttir, gift med Sveinn Hannesson, Bonde i Snóksdal.
- IX, 2. Árni Magnússon, Bonde paa Geitastekki. Flakkede Verden rundt og døde udenfor Island 1795. Har skrevet en Rejsebeskrivelse. Var gift. Hans Søn:
- X, 1. Þorleifur Árnason, Garver i Reykjavík. Død barnløs 7. April 1802.

IX, 3. Jón Magnússon d. y., Bonde paa Reykhólar. Gift med Guðrún Teitsdóttir. Deres Søn:

X, 1. Jón Jónsson, Købmand paa Ísafjörður. Gift 1. Gang med Kristin Jónsdóttir Hjaltalin, 2. Gang med Guðbjörg Jónsdóttir Hjaltalin. Død 1827. Deres Børn:

XI, 1. Albert Jónsson, Guldsmed. Død ugift og barnløs.

XI, 2. Hermannus Elias Jónsson, født 17. Dec. 1825. Student fra Reykjavík 1849, cand. jur. 1856. Overretssagfører. 1861 Sysselmand i Rangárvalla sýsla. Afsked 1890. Død 2. April 1894. Gift med Ingunn Halldórsdóttir, født 11. Juni 1843. Deres Børn:

XII, 1. Guðrún Hermannsdóttir, født 18. Marts 1866. Gift med Præsten Eggert Pálsson til Breiðabolsstaður.

XII, 2. Guðbjörg Hermannsdóttir, født 27. Okt. 1867. Gift med Præsten Jón Thorsteinsson til Þingvellir.

XII, 3. Jón Hermannsson, cand. jur., Kontorchef i Islands Ministerium. Født 23. Mai 1873. Gift med Ástríður Thorsteinsson. Deres Børn:

XIII, 1. Gyða Jónsdóttir, født 16. Juli 1908.

XIII, 2. Hermann Jónsson, født 23. Dec. 1912.

XII, 4. Kristín Hermannsdóttir, født 2. August 1875. Gift med Præsten Halldór Jónsson til Reynivellir.

XII, 5. Halldór Hermannsson, cand. phil. Født 6. Januar 1878. Bibliothekar ved den islandske Afdeling af Cornelluniversitetsbibliotheket Ithaca, Illinois. U. S. A. Forfatter til flere bibliographiske Værker af nogen Betydning. Ugift.

XII, 6. Oddur Hermannsson, cand. jur. Født 23. Juni 1884. Byfogedfuldmægtig i Reykjavík og Assistent i Islands Ministeriums 2. Kontor. Gift med Þóra Guðmundsdóttir Magnússon (1913).

X, 2. Ingibjörg Jónsdóttir, gift med Samúel Egilsson.

X, 3. Jón Jónsson d. y.

- X, 4. Magnús Jónsson.
 X, 5. Ingibjörg Jónsdóttir d. y.
 IX, 4. Ólafur Magnússon, gift med
 Iðun Sigurðardóttir.
 IX, 5. Ingibjörg Magnúsdóttir.
 IX, 6. Þorbjörg Magnúsdóttir, gift
 med Illugi Þorbergsson.
 IX, 7. Anna Magnúsdóttir, gift med
 Þorsteinn Björnsson.
 VIII, 2. Jón Jónsson, død 1707. Gift med
 Kristín Símonardóttir. Deres Søn:
 IX, 1. Jón Jónsson, Præst til Helgastaðir,
 født 15. Juli 1705, død 1784, gift 1. Gang med
 Halldóra Einarsdóttir, 2. Gang
 med Hólmfríður Björnsdóttir.
 Hans Datter:
 X, 1. Hólmfríður Jónsdóttir,
 gift med Bonden Þorsteinn Jónsson,
 kaldet den rige, til Reykjahlíð, fra hvem
 den saakaldte Reykjahlíðarslægt ned-
 stammer.
 VII, 3. Ástríður Hannesdóttir.
 VII, 4. Guðríður Hannesdóttir¹⁾, død 21. Apr.
 1680, 61 Aar gammel.
 VI, 4. Ragnheiður Eggertsdóttir, gift 1. Gang
 med Præsten Sigurður Ólafsson, 2. Gang med Pálmi Hin-
 riksson.
 V, 2. Steinunn Hannesdóttir, født 1593, død 1658. Gift
 med Bonden Árni Gislason til Innri-Hólmur.
 V, 3. Þórunn Hannesdóttir, død 1646. Gift med Gísli
 Björnsson.
 V, 4. Ragnheiður Hannesdóttir, død 1632. Gift med
 Sysselmanden Jón Sigurðsson.
 V, 5. Ólafur Hannesson, Bonde i Snóksdal. Rig Mand,
 ejede foruden Gaarden Snóksdalur 21 større og mindre
 Gaarde. Gift 1. Gang med Halldóra Gísladóttir,
 2. Gang med Steinunn Björnsdóttir. Han blev

¹⁾ Ob. isl. S. 201, 195. Findes ikke andre Steder omtalt, og kendes kun herfra, hun tør derfor ikke med fuld Sikkerhed henføres til Slægten, men dog med nogen Sandsynlighed, idet det Obituarium, hvorfra Navnet haves, er forfattet af en Præst, der, skønt kun paa Kvindesiden, nedstammer fra Slægten (Hannes Björnsson, Sønnesøn af Þórunn Hannesdóttir, Datterdatter af Björn Hannesson, Eggert Eggertsons Sønnesøn).

Fader til 31 Børn, hvoraf mange døde i Ungdommen. Børn, hvis Navn er kendt:

VI, 1. Gísli Ólafsson, Bonde paa Bær i Miðdölum.

Gift 1. Gang med Kristín Sigurðardóttir, 2. Gang med Sigríður Sigurðardóttir og 3. Gang med Halldóra Halldórsdóttir. Blandt hans Børn kendes kun Navnet paa:

VII, 1. Sigurður Gíslason, kaldet »Dalaskáld« paa Grund af sin digteriske Begavelse. Der ere af ham bevarede en hel Del saakaldte »lausavísur«, firliniede Epigrammer, som virkelig bære Vidne om et smukt Talent. Gift med Kristín Guðmundsdóttir. Han druknede 1688. Hans Søn:

VIII, 1. Jón Sigurðsson, Syssemand i Dalasyssel. Druknet 1720 ved Overgangen over en Flod. Førte et meget uregelmæssigt Liv og blev afsat paa Grund af Drukkenskab. Højt begavet som Digter. Forfatter til et poetisk Værk »Tímarríma«; mange af hans udmærkede firliniede Viser lever endnu i Folkemunde. Døde ugift.

VI, 2. Þórður Ólafsson, Bonde paa Lambeyri, gift med Dýrfinna Bjarnadóttir. Deres Børn:

VII, 1. Sigríður Þórðardóttir.

VII, 2. Jón Þórðarson.

VII, 3. Ólafur Þórðarson.

VII, 4. Þorlákur Þórðarson.

VI, 3. Jón Ólafsson, Bonde paa Viðilækur, bekendt som god Skytte, men forøvrigt en noget uheldig Person. Gift med Valgerður Þorvaldsdóttir. Deres Børn:

VII, 1. Oddný Jónsdóttir, gift med Hinrik Philipusson.

VII, 2. Guðný Jónsdóttir.

VII, 3. Kristín Jónsdóttir.

VII, 4. Halldóra Jónsdóttir.

VII, 5. Ólafur Jónsson.

VII, 6. Valgerður Jónsdóttir.

VII, 7. Helga Jónsdóttir.

VI, 4. Hannes Ólafsson, gift med Margrét Hafliðadóttir. Deres Børn:

VII, 1. Jón Hannesson.

VII, 2. Halldóra Hannesdóttir.

VII, 3. Guðmundur Hannesson.

VI, 5. Guðríður Ólafsdóttir, gift med Ögmundur Sigurðsson, Bonde i Akureyjar.

- VI, 6. Guðrún Ólafsdóttir, gift med Præsten Ögmundur Torfason til Otrardalur (1647—1672).
- VI, 7. Þórunn Ólafsdóttir, gift 1. Gang med Ívar Jónsson, 2. Gang med Bonden Jón Þorðarson og 3. Gang med Jón Björnsson, Sønnesøn af Jón Eggertsson, kaldet »murti«, der igen var Søn af Eggert Hannesson. (Se der).
- VI, 8. Magnús Ólafsson.
- VI, 9. Andrés Ólafsson.
- VI, 10. Anna Ólafsdóttir.
- VI, 11. Jón Ólafsson d. æ.
- VI, 12. Jón Ólafsson d. y.
- VI, 13. Guðríður Ólafsdóttir.
- VI, 14. Halldóra Ólafsdóttir.
- IV, 2. Hallbjörg Björnsdóttir, gift med Bonden Þorleifur Jónsson paa Skálmarnes.
- IV, 3. Anna Björnsdóttir, født 1552, død 1642. Gift med Árni Björnsson, Søn af Præsten Björn Jónsson, der med sin Fader, Biskop Jón Arason, blev henrettet paa ulovlig Vis d. 7. Nov. 1551.
- III, 3. Hannes Hannesson.
- III, 4. Katrin Hannesdóttir.
- III, 5. Margrét Hannesdóttir.
- III, 6. Guðrún Hannesdóttir, gift med Syssemanden Þorlákur Einarsson.

III.

- I. Jón Magnússon var Eggert Eggertssons Sønnesøns Dattersøn (se II) og Björn Þorleifssons Dattersøns Dattersøns Dattersøn (se I) og nedstammer saaledes fra begge disse adelige Slægter omend kun paa Spindesiden. 15. Januar 1620 faar han et Stadfæstelsesbrev paa Björn Þorleifssons Adel under Omstændigheder, som nærmere er udviklede her foran. Født 1564. 1594 Syssemand i Dalasyssel, hvilket Embede han beklædte til sin Død. 1607—1613 tillige Syssemand i Snæfellsnessyssel. Død 15. November 1641. Var en hovedrig Mand. Gift med Ástríður Gísladóttir († 1641). Deres Børn:
- II, 1. Magnús Jónsson, Syssemand i Barðarstrandarsyssel. Død 1675. Gift med Þórunn Þorleifsdóttir. Deres Børn:
- III, 1. Þorleifur Magnússon, Bonde i Haga, 1550 gift med Sigríður Eggertsdóttir. Deres Barn:
- IV, 1. Ástríður Þorleifsdóttir, født 1652, død 1734, gift med Syssemanden Ari Þorkelsson.

- III, 2. M a g n ú s M a g n ú s s o n, født 1631, rejste i Aaret 1648 til København for sine Studiers Skyld; der stod han i 3 Aar i Borgermester Hans Nansens Tjeneste. 1652 blev han Sysselmand i Ísafjarðarsyssel. Suspendet i Tidsrummet 1663—1664. Død 1704. Forfatter til nogle Annaler og historiske Smaating. Gift 1653 med Ó l ö f G u ð m u n d s d ó t t i r. Deres Børn:
- IV, 1. J ó n M a g n ú s s o n, gift med I n g i b j ö r g P á l s d ó t t i r. Deres Børn:
- V, 1. M a g n ú s J ó n s s o n, Bonde paa Eyri, gift med G u ð r ú n H j a l t a d ó t t i r. Uden Afkom.
- V, 2. Ó l ö f J ó n s d ó t t i r, født 1686. Gift 1. Gang med Hákon Guðbrandsson, 2. Gang med Sysselmanden Sigurður Jónsson. Hun døde 1778.
- IV, 2. I n g i b j ö r g M a g n ú s d ó t t i r, gift med Præsten Halldór Pálsson i Selárdal 1679—1733.
- III, 3. G u ð r í ð u r M a g n ú s d ó t t i r, død 1661, gift med Bonden Jón Torfason i Flatey, der paa Mandssiden nedstammede fra Björn Þorleifsson. Deres Afkom findes i Tavle I.
- III, 4. E l í n M a g n ú s d ó t t i r, gift 1651 med Bonden Sigurður Árnason til Leirárgarðar († 1690).
- II, 2. E g g e r t J ó n s s o n, født 1603, Medlem af Lovretten, Bonde paa Akrar. Var højt begavet, men ilde lidt paa Grund af sin hvasse Tunge. Drukne d. 27. Aug. 1653. Gift med S t e i n u n n Þ o r v a l d s d ó t t i r († 1669). Deres Børn:
- III, 1. J ó n E g g e r t s s o n, Bonde paa Akrar, født 1643. Gift med S i g r í ð u r M a g n ú s d ó t t i r, kaldet »stór-ráða«.
- IV, 1. E g g e r t J ó n s s o n, Bonde paa Akrar, født 1670, død 1719. Gift med R a g n h i l d u r E r í k s d ó t t i r. Deres Søn:
- V, 1. J ó n E g g e r t s s o n, Bonde paa Akrar, gift med I n g i b j ö r g S k a p t a d ó t t i r. Med ham uddøde Mandslinien fra Jón Magnússon. Deres Datter:
- VI, 1. G u ð r ú n J ó n s d ó t t i r, gift med Páll Sveinsson, Bonde paa Steinsstaðir.
- III, 2. R a g n h e i ð u r E g g e r t s d ó t t i r, boede paa Gaarden Reykir og døde der ugift 1695.
- III, 3. Þ ó r ð u r E g g e r t s s o n, ugift og uden Afkom.
- II, 3. G u ð m u n d u r J ó n s s o n, Medlem af Lovretten, død 1657. Gift med M á l m f r í ð u r Á r n a d ó t t i r, en Sønnesøns Datterdatter af Biskop Jón Arason, der blev henrettet d. 7. Nov. 1551 paa ulovlig Vis. Deres Børn:

- III, 1. Á r n i G u ð m u n d s s o n, Bonde i Bildudal, gift med Þ ó r a P á l s d ó t t i r. Deres Børn:
- IV, 1. H e l g a Á r n a d ó t t i r, blev efter at have faaet nogle Børn gift med Bonden Einar Einarsson paa Hóll.
- IV, 2. S t e i n u n n Á r n a d ó t t i r, levede ugift og havde lignende Uheld som Søsteren.
- II, 4. S i g u r ð u r J ó n s s o n, Bonde i Rauðsdal, gift med H e r d í s Á s g e i r s d ó t t i r. Deres Børn:
- III, 1. Á s g e i r S i g u r ð s s o n, Bonde paa Ós, gift med H e l g a Á r n a d ó t t i r. Deres Børn:
- IV, 1. H a l l b j ö r g Á s g e i r s d ó t t i r.
- IV, 2. S t e i n u n n Á s g e i r s d ó t t i r.
- III, 2. Þ o r b j ö r g S i g u r ð a r d ó t t i r, gift med Bonden Torfi Magnússon til Kúla, Medlem af Lovretten.
- III, 3. S e s s e l j a S i g u r ð a r d ó t t i r, gift med Snjólfur Magnússon.
- III, 4. J ó n S i g u r ð s s o n, Bonde, gift med I n g v e l d u r J ó n s d ó t t i r. Uden Afkom.
- III, 5. G u ð m u n d u r S i g u r ð s s o n. Død uden Afkom.
- III, 6. Á s t r í ð u r S i g u r ð a r d ó t t i r. Ugift.
- II, 5. G í s l i J ó n s s o n, Bonde i Reykjarfjörður, Medlem af Lovretten. Gift 1652¹⁾ med G u ð n ý J ó n s d ó t t i r. Var et Par Gange konstitueret som Syssemand i Ísafjarðarsýssel. Begge døde 1679. Uden Afkom.
- II, 6. I n g i b j ö r g J ó n s d ó t t i r, gift 1. Gang med Gunnar Andrésson, 2. Gang med Jón Halldórsson og 3. Gang (1652) med Lovmanden Þorleifur Kortsson.
- II, 7. H a l l d ó r a J ó n s d ó t t i r, gift med Præsten Jón Jónsson til Holt.
- II, 8. J ó r u n n J ó n s d ó t t i r, født 1603, død 1666. Gift med Hannes Eggertsson af Eggert Eggertssons Slægt. Deres Afkom findes i Tavle II.
- II, 9. S t e i n u n n J ó n s d ó t t i r, gift med Jón Marteinson.
- II, 10. Þ ó r ð u r J ó n s s o n, døde ugift og barnløs.

¹⁾ Nogle mener 1642, hvilket vel er mindre rigtigt.